

Υπόθεση C-469/19

**Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής απόφασεως κατά το άρθρο 98,
παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου**

Ημερομηνία καταθέσεως:

19 Ιουνίου 2019

Αιτούν δικαστήριο:

Bundesgerichtshof (Γερμανία)

Ημερομηνία της απόφασης του αιτούντος δικαστηρίου:

14 Μαΐου 2019

Αιτούσα και αναιρεσείουσα:

All in One Star Ltd

Αντικείμενο της κύριας δίκης

Αναίρεση κατά της απόρριψης καταχώρισης στο γερμανικό εμπορικό μητρώο υποκαταστήματος μιας εγγεγραμμένης στο Ηνωμένο Βασίλειο εταιρίας, η οποία βασίζεται στο ότι κατά τη δήλωση του υποκαταστήματος στο εμπορικό μητρώο δεν δηλώθηκε το ύψος του εταιρικού κεφαλαίου της εταιρίας και δεν παρασχέθηκε καμία διαβεβαίωση ότι υπήρξε πληροφόρηση για την κατά το γερμανικό δίκαιο υφιστάμενη υποχρέωση ενημέρωσης χωρίς περιορισμούς έναντι του δικαστηρίου

Αντικείμενο και νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής απόφασεως

Αντικείμενο: Ερμηνεία του άρθρου 30 της οδηγίας (ΕΕ) 2017/1132 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, σχετικά με ορισμένες πτυχές του εταιρικού δικαίου καθώς και των άρθρων 49 και 54 ΣΛΕΕ

Νομική βάση: Άρθρο 267 ΣΛΕΕ

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Αντίκειται στο άρθρο 30 της οδηγίας (ΕΕ) 2017/1132 εθνική ρύθμιση κατά την οποία για την καταχώριση στο εμπορικό μητρώο υποκαταστήματος εταιρίας περιορισμένης ευθύνης με έδρα σε άλλο κράτος μέλος απαιτείται δήλωση του ύψους του εταιρικού κεφαλαίου ή άλλης συγκρίσιμης αξίας κεφαλαίου;

2. α) Αντίκειται στο άρθρο 30 της οδηγίας (ΕΕ) 2017/1132 εθνική ρύθμιση κατά την οποία ο διαχειριστής εταιρίας πρέπει να βεβαιώσει κατά τη δήλωση της καταχώρισης στο εμπορικό μητρώο υποκαταστήματος εταιρίας περιορισμένης ευθύνης με έδρα σε άλλο κράτος μέλος ότι δεν συντρέχει στο πρόσωπό του κώλυμα διορισμού κατά το εθνικό δίκαιο υπό τη μορφή δικαστικής ή διοικητικής απαγόρευσης ασκήσεως επαγγέλματος ή εμπορικών δραστηριοτήτων, απαγόρευση η οποία συμπίπτει εν όλω ή εν μέρει με την κύρια δραστηριότητα της εταιρίας, ή υπό τη μορφή τελεσίδικης καταδίκης λόγω συγκεκριμένων αξιόποινων πράξεων και ότι πληροφορήθηκε συναφώς για την υποχρέωση ενημέρωσης χωρίς περιορισμούς που υπέχει έναντι του δικαστηρίου από συμβολαιογράφο, εκπρόσωπο συγκρίσιμου νομικού επαγγέλματος ή προξενικό υπάλληλο;

β) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, στοιχείο α΄:

Αντίκειται στα άρθρα 49 και 54 ΣΛΕΕ εθνική ρύθμιση κατά την οποία ο διαχειριστής εταιρίας πρέπει να παράσχει μια τέτοια βεβαίωση κατά τη δήλωση της καταχώρισης στο εμπορικό μητρώο υποκαταστήματος εταιρίας περιορισμένης ευθύνης με έδρα σε άλλο κράτος μέλος;

Παρατιθέμενες διατάξεις του δικαίου της Ένωσης και νομολογία της Ένωσης

ΣΛΕΕ, άρθρα 49 και 54.

Οδηγία (ΕΕ) 2017/1132 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, σχετικά με ορισμένες πτυχές του εταιρικού δικαίου (ΕΕ 2017, L 169, σ. 46· στο εξής: οδηγία 2017/1132), άρθρο 30.

Ενδέκατη οδηγία 89/666/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, σχετικά με τη δημοσιότητα των υποκαταστημάτων που έχουν συσταθεί σε ένα κράτος μέλος από ορισμένες μορφές εταιριών που διέπονται από το δίκαιο άλλου κράτους (ΕΕ 1989, L 395, σ. 36· στο εξής: οδηγία 89/666), άρθρο 2.

Απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Μαρτίου 1999, Centros, C-212/97, EU:C:1999:126 (στο εξής: απόφαση Centros), σκέψη 38.

Απόφαση του Δικαστηρίου, της 30ής Σεπτεμβρίου 2003, Inspire Art, C-167/01, EU:C:2003:512 (στο εξής: απόφαση Inspire Art), σκέψεις 69, 70, 106, 133, 135, 140.

Απόφαση του Δικαστηρίου της 1ης Ιουνίου 2006, *innoventif*, C-453/04, EU:C:2006:361 (στο εξής: απόφαση *innoventif*), σκέψεις 33 επ.

Παρατιθέμενες διατάξεις του εθνικού δικαίου

Εμπορικός κώδικας (HGB), όπως ισχύει από την 1η Νοεμβρίου 2008 (νόμος της 23ης Οκτωβρίου 2008, BGBl. I σ. 2026), άρθρα 13e και 13g·

Νόμος περί των εταιριών περιορισμένης ευθύνης (GmbHG), όπως ισχύει από την 1η Νοεμβρίου 2008 (νόμος της 23ης Οκτωβρίου 2008, BGBl. I σ. 2026), άρθρα 6, 8, 10 και 82·

Νόμος περί κεντρικού μητρώου και μητρώου ανηλίκων (BZRG), όπως ισχύει από τις 29 Ιουλίου 2017 (νόμος της 18ης Ιουλίου 2017, BGBl. I σ. 2732), άρθρα 41 και 53.

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της διαδικασίας

- 1 Η εταιρία All in One Star Ltd. (στο εξής: All in One Star) είναι μια «private Company limited by shares» [μη εισηγμένη στο χρηματιστήριο μετοχική εταιρία] με καταστατική έδρα στο Great Bookham (Ηνωμένο Βασίλειο), εγγεγραμμένη στις 30 Οκτωβρίου 2013 στο εμπορικό μητρώο του Companies House για την Αγγλία και την Ουαλία, στο Κάρντιφ. Τον Μάρτιο του 2014 υπέβαλε δήλωση στο Amtsgericht (ειρηνοδικείο) –Registergericht (αρμόδιο δικαστήριο για την τήρηση του εμπορικού μητρώου)– της Φραγκφούρτης (Γερμανία) για την καταχώριση υποκαταστήματος στο εμπορικό μητρώο. Το αρμόδιο για την τήρηση του εμπορικού μητρώου δικαστήριο (Registergericht) γνωστοποίησε στην All in One Star ότι η δήλωση δεν μπορούσε να γίνει δεκτή μεταξύ άλλων για τους εξής λόγους: Το ύψος του εταιρικού κεφαλαίου της All in One Star δεν δηλώθηκε –αντίθετα με τα οριζόμενα στο άρθρο 13g, παράγραφος 3, HGB σε συνδυασμό με το άρθρο 10, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του GmbHG. Επίσης, ο *Director* και μοναδικός εταίρος της All in One Star διαβεβαίωσε μεν στη δήλωση ότι δεν συντρέχει στο πρόσωπό του περιστατικό που αντίκειται στον διορισμό του σε όργανο της εταιρίας σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, στοιχεία 2 και 3, τρίτη περίοδος, του GmbHG, όχι όμως –σε αντίθεση με το άρθρο 13g, παράγραφος 1, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, του HGB σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 3, του GmbHG– ότι πληροφορήθηκε συναφώς και για την υποχρέωση ενημέρωσης χωρίς περιορισμούς έναντι του δικαστηρίου.
- 2 Το εφετείο απέρριψε την έφεση της All in One Star κατά των λόγων που προέβαλε το αρμόδιο για την τήρηση εμπορικού μητρώου δικαστήριο (Registergericht). Κατά [της αποφάσεως αυτής] στρέφεται η All in One Star με αναίρεση ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου.

Συνοπτική παράθεση του σκεπτικού της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

Επί του πρώτου προδικαστικού ερωτήματος

- 3 Ανακύπτει το ζήτημα αν η κατά τις επίμαχες γερμανικές νομοθετικές διατάξεις προβλεπόμενη υποχρέωση της All in One Star προς δήλωση του ύψους του εταιρικού της κεφαλαίου ή άλλης συγκρίσιμης αξίας κεφαλαίου κατά τη δήλωση υποκαταστήματός της είναι σύμφωνη με το άρθρο 30 της οδηγίας 2017/1132.
- 4 Το ότι η οδηγία 2017/1132 τέθηκε σε ισχύ μόλις στις 20 Ιουλίου 2017 και ως εκ τούτου το πρώτον κατά τη διάρκεια της κατ' έφεση δίκης δεν αντίκειται στην εφαρμογή της επί της δήλωσης του υποκαταστήματος της All in One Star, διότι το αιτούν δικαστήριο εφάρμοσε στην αναιρετική διαδικασία το ισχύον κατά την έκδοση της αποφάσεώς του δίκαιο.
- 5 Το άρθρο 30 της οδηγίας 2017/1132 περιέχει έναν κατάλογο πράξεων και στοιχείων, η δημοσιότητα των οποίων δύναται να απαιτηθεί σύμφωνα με το δίκαιο κράτους μέλους για τα υποκαταστήματα εταιριών από άλλα κράτη μέλη. Η δήλωση του ύψους του εταιρικού κεφαλαίου ή ενός συγκρίσιμου ποσού κεφαλαίου δεν αναφέρεται ρητά στο άρθρο 30 [της οδηγίας] ούτε στα υποχρεωτικώς δημοσιεύσιμα στοιχεία της παραγράφου 1, ούτε στα προαιρετικώς δημοσιεύσιμα στοιχεία της παραγράφου 2. Συνεπώς, θα μπορούσε σύμφωνα με την οδηγία να απαγορευθεί σε κράτος μέλος να απαιτεί για τη δήλωση υποκαταστήματος την αναφορά του εταιρικού κεφαλαίου της εταιρίας.
- 6 Υπέρ μιας τέτοιας απαγορευτικής ερμηνείας θα μπορούσε να συνηγορεί το ότι το Δικαστήριο στην απόφαση Inspire Art (σκέψεις 69, 70) αποφάνθηκε ως προς το άρθρο 2 της οδηγίας 89/666 –της αντίστοιχης από άποψη περιεχομένου προγενέστερης ρύθμισης του άρθρου 30 της οδηγίας 2017/1132– ότι ο προβλεπόμενος σε αυτό κατάλογος των μέτρων δημοσιότητας είναι εξαντλητικός και ότι τα κράτη μέλη δεν δύνανται να προβλέψουν άλλα μέτρα δημοσιότητας των υποκαταστημάτων εκτός από αυτά της οδηγίας 89/666. Η εν λόγω νομολογία θα πρέπει να ισχύει αντίστοιχα και για την πανομοιότυπη από άποψη περιεχομένου ρύθμιση του άρθρου 30 της οδηγίας 2017/1132.
- 7 Επιπλέον, η οδηγία 2017/1132 προβλέπει ρητά για την ίδια την εταιρία (άρθρο 14, στοιχείο ε') και για τη δήλωση υποκαταστημάτων εταιριών από τρίτα κράτη (άρθρο 37, στοιχείο ε') τη δημοσιότητα αξίας κεφαλαίου. Εξ αυτού θα μπορούσε να συναχθεί το συμπέρασμα ότι επί υποκαταστημάτων εταιριών από κράτος μέλος συνειδητά δεν προβλέφθηκε η υποχρέωση δήλωσης αξίας κεφαλαίου.
- 8 Θα μπορούσε και η αιτιολογική σκέψη 18 της οδηγίας 2017/1132 να συνηγορεί υπέρ του ότι η οδηγία συνειδητά δεν προβλέπει για τα υποκαταστήματα από κράτη μέλη καμία –ακόμη και προαιρετική– υποχρέωση δήλωσης του κεφαλαίου της εταιρίας, διότι η εν λόγω πληροφορία μπορεί να ζητηθεί εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης διά ερωτήσεως στο μητρώο εταιριών του κράτους μέλους.

- 9 Το αιτούν δικαστήριο κλίνει, ωστόσο, σε σχέση με την απόφαση innoventif (σκέψεις 33 επ.) να θεωρήσει την απαίτηση για δημοσιότητα του εταιρικού κεφαλαίου ή μιας συγκρίσιμης προς αυτό αξίας κεφαλαίου ως σύμφωνη προς την οδηγία στην περίπτωση που η εν λόγω αναφορά αποτελεί και συστατικό της ιδρυτικής πράξης της εταιρίας, η πλήρης δημοσιότητα της οποίας μπορεί να απαιτηθεί σύμφωνα με το άρθρο 30, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2017/1132.
- 10 Από την απόφαση innoventif προκύπτει ότι είναι σύμφωνο προς την οδηγία 89/666 και προς τις μεταγενέστερες αυτής ρυθμίσεις της οδηγίας 2017/1132 να απαιτείται η δημοσιότητα ενός στοιχείου ή μιας πράξης που δεν αναφέρεται μεν ρητά στον κατάλογο των μέτρων δημοσιότητας της οδηγίας, εντούτοις αποτελεί συστατικό ενός εξ αυτών των στοιχείων ή πράξεων, κυρίως της μνημονευόμενης στον κατάλογο των προαιρετικών μέτρων δημοσιότητας ιδρυτικής πράξης της εταιρίας και, ως εκ τούτου, θα πρέπει κατ' ανάγκην να συνδημοσιεύεται ομοίως κατά την πλήρη δημοσίευση της τελευταίας.

Επί του δευτέρου προδικαστικού ερωτήματος

- 11 Ως προς τη δεύτερη αιτίαση του αρμόδιου για την τήρηση του εμπορικού μητρώου δικαστηρίου (Registergericht) αναφορικά με την ελλιπή διαβεβαίωση του *Director* της All in One Star σχετικά με την πληροφόρησή του σύμφωνα με το άρθρο 13g, παράγραφος 1, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, του HGB σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 3, του GmbHG, ανακύπτει αρχικά το ζήτημα αν οι ρυθμίσεις της οδηγίας 2017/1132 περί υποχρέωσης δημοσιότητας κατά τη δήλωση υποκαταστημάτων εφαρμόζονται επί της συγκεκριμένης διαβεβαίωσης (δεύτερο ερώτημα, στοιχείο α'). Εάν τούτο δεν ισχύει, ανακύπτει το ζήτημα αν η απαίτηση για μια τέτοια διαβεβαίωση προσκρούει στην ελευθερία εγκαταστάσεως δυνάμει των άρθρων 49 και 54 ΣΛΕΕ (δεύτερο ερώτημα, στοιχείο β').

Επί του δευτέρου ερωτήματος, στοιχείο α'

- 12 Επειδή ο *Director* της All in One Star διαβεβαίωσε κατά τη δήλωση του υποκαταστήματος μόνον ότι δεν συντρέχει στο πρόσωπό του κανένα από τα αναφερόμενα στο άρθρο 8, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, στοιχεία 2 και 3, καθώς και τρίτη περίοδος, του GmbHG προσωπικά κωλύματα διορισμού, όχι όμως ότι επίσης πληροφορήθηκε για την υποχρέωση ενημέρωσης χωρίς περιορισμούς δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 3, του GmbHG, η δήλωση δεν ικανοποιεί τις επιταγές του άρθρου 13g, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, του HGB σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 3, του GmbHG.
- 13 Αμφισβητείται αν αντίκειται στο άρθρο 30 της οδηγίας 2017/1132 η προβλεπόμενη κατά το εθνικό γερμανικό δίκαιο υποχρέωση παροχής διαβεβαίωσης ότι υπήρξε πληροφόρηση. Τούτο εξαρτάται από το αν η διαβεβαίωση αναφορικά με στοιχεία για την προσωπική καταλληλότητα του

διαχειριστή καλύπτεται τουλάχιστον από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2017/1132.

- 14 Ο Γερμανός νομοθέτης, όταν εισήγαγε στο εθνικό γερμανικό δίκαιο την υποχρέωση παροχής διαβεβαίωσης για την παρασχεθείσα πληροφόρηση, θεώρησε ότι η ρύθμιση δεν καλυπτόταν από το πεδίο εφαρμογής της τότε ισχύουσας οδηγίας 89/666, διότι η οδηγία αυτή δεν περιείχε ρυθμίσεις σχετικά με την καταλληλότητα του εκπροσώπου μιας εταιρίας και ότι περιοριζόταν στην πρόβλεψη της υποχρέωσης δημοσιότητας για τον διορισμό, τη λήξη των καθηκόντων και τα ατομικά στοιχεία των εκπροσώπων.
- 15 Κατά την άποψη του αιτούντος δικαστηρίου, ωστόσο, δεν εξαιρούνται πέραν πάσης αμφιβολίας τα στοιχεία για την προσωπική καταλληλότητα του διαχειριστή από το ρυθμιστικό πλαίσιο της οδηγίας 89/666 ή της ισχύουσας πλέον οδηγίας 2017/1132 δεδομένου του αποκλειστικού χαρακτήρα.
- 16 Ούτε η οδηγία 86/666 ούτε η οδηγία 2017/1132 περιέχουν ρητή εξαίρεση για τα στοιχεία που αφορούν την προσωπική καταλληλότητα των εκπροσώπων της εταιρίας. Κατά το άρθρο 1 της οδηγίας 2017/1132, το ρυθμιστικό της πλαίσιο επεκτείνεται γενικά πολύ περισσότερο στον τομέα της «δημοσιότητας των υποκαταστημάτων που έχουν συσταθεί σε ένα κράτος μέλος από ορισμένες μορφές εταιρειών που διέπονται από το δίκαιο άλλου κράτους». Επιπλέον, διευκρινίζεται στην αιτιολογική σκέψη 22 της οδηγίας 2017/1132 (όπως και προηγουμένως στις αιτιολογικές σκέψεις της οδηγίας 89/666) ότι η οδηγία δεν θίγει σε τίποτα τις υποχρεώσεις πληροφόρησης που υπέχουν τα υποκαταστήματα βάσει άλλων διατάξεων που άπτονται, παραδείγματος χάριν, του εργατικού δικαίου όσον αφορά το δικαίωμα πληροφόρησης των εργαζομένων, ή του φορολογικού δικαίου, καθώς και βάσει διατάξεων υφισταμένων για λόγους στατιστικής παρακολούθησης. Αντιθέτως, δεν προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις αντίστοιχη διευκρίνιση ως προς τα στοιχεία για την προσωπική καταλληλότητα των εκπροσώπων της εταιρίας. Κατά της εξαίρεσής τους από το ρυθμιστικό πλαίσιο της οδηγίας συνηγορεί, επίσης, το ότι η οδηγία περιέχει ασφαλώς και ρυθμίσεις ως προς τη δημοσιότητα στοιχείων προσωπικού χαρακτήρα, καθότι σύμφωνα με το άρθρο 30, παράγραφος 1, στοιχείο ε΄, της οδηγίας 2017/1132 (ή άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο ε΄, της οδηγίας 89/666) πρέπει να δημοσιεύονται ο διορισμός, η λήξη των καθηκόντων και τα ατομικά στοιχεία των εκπροσώπων της εταιρίας προκειμένου περί υποκαταστημάτων εταιριών από άλλα κράτη μέλη. Σε σχέση με αυτά, ανακύπτει το ζήτημα αν μπορεί να γίνει δεκτό ότι όλα τα άλλα στοιχεία προσωπικού χαρακτήρα, ειδικότερα όσα αφορούν την προσωπική καταλληλότητα ενός διαχειριστή, δεν θα πρέπει να εμπίπτουν εκ προοιμίου στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας.
- 17 Εάν η υποχρέωση παροχής διαβεβαίωσης δυνάμει του άρθρου 13g, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 3, του GmbHG ενέπιπτε στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2017/1132, θα ήταν αντίθετη προς την οδηγία. Τούτο διότι η υποχρέωση παροχής μιας τέτοιας διαβεβαίωσης δεν εμπίπτει ούτε στα επιτρεπτά μέτρα δημοσιότητας σύμφωνα με

το άρθρο 30 της εν λόγω οδηγίας, ούτε μπορεί –σε αντίθεση με το εταιρικό κεφάλαιο της εταιρίας– να καλυφθεί από κάποιο εκ των αναφερόμενων στην οδηγία επιτρεπτών μέτρων δημοσιότητας. Επειδή ο κατάλογος των μέτρων δημοσιότητας της οδηγίας είναι αποκλειστικός σύμφωνα με την απόφαση Inspire Art, ωσαύτως η απαίτηση για μια τέτοια διαβεβαίωση θα ήταν αντίθετη προς την οδηγία. Η δικαιολόγηση της παράβασης αυτής των διατάξεων της οδηγίας περί δημοσιότητας δεν είναι δυνατή σύμφωνα με την απόφαση Inspire Art (σκέψη 106). Ως εκ τούτου, το αρμόδιο για την τήρηση του εμπορικού μητρώου δικαστήριο (Registergericht) δεν θα έπρεπε να αρνηθεί τη δήλωση καταχώρισης της All in One Star για τον λόγο αυτόν.

Επί του δευτέρου ερωτήματος, στοιχείο β'

- 18 Εάν η υποχρέωση διαβεβαίωσης δυνάμει του άρθρου 13g, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 3, του GmbHG δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2017/1132, ανακύπτει το ζήτημα της συμβατότητάς της με το ευρωπαϊκό πρωτογενές δίκαιο, ειδικότερα με την ελευθερία εγκαταστάσεως δυνάμει των άρθρων 49, 54 ΣΛΕΕ.
- 19 Η υποχρέωση παροχής διαβεβαίωσης συνιστά περιορισμό της ελευθερίας εγκαταστάσεως που κατοχυρώνεται στα άρθρα 49 και 54 ΣΛΕΕ, διότι χωρίς τη διαβεβαίωση αυτή δεν μπορεί να επέλθει καμία καταχώριση στο εμπορικό μητρώο· η καταχώριση κατ' αυτόν τον τρόπο εξαρτάται από πρόσθετες προϋποθέσεις και, τουλάχιστον δυνητικά, δυσχεραίνεται από αυτές.
- 20 Επιβάλλεται, σχετικώς, να υπομνησθεί ότι, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου (βλ. για παράδειγμα την απόφαση Inspire, σκέψη 133), τα εθνικά μέτρα που ενδέχεται να παρακωλύσουν ή να καταστήσουν λιγότερο ελκυστική την άσκηση των θεμελιωδών ελευθεριών που διασφαλίζει η Συνθήκη, για να μπορούν να δικαιολογηθούν, πρέπει να πληρούν τέσσερις προϋποθέσεις: να εφαρμόζονται κατά τρόπο μη εισάγοντα δυσμενείς διακρίσεις, να δικαιολογούνται από επιτακτικούς λόγους γενικού συμφέροντος, να είναι κατάλληλα για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού και να μη βαίνουν πέραν του αναγκαίου για την επίτευξη του σκοπού αυτού μέτρου.
- 21 Το αιτούν δικαστήριο αμφιβάλλει αν οι προϋποθέσεις αυτές συντρέχουν στην κύρια δίκη προκειμένου περί της επίδικης διαβεβαίωσης, η οποία απαιτείται δυνάμει του άρθρου 13g, παράγραφος 1, παράγραφος 2, του HGB σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 3, του GmbHG από τον διαχειριστή εταιρίας με έδρα σε κράτος μέλος.
- 22 Το άρθρο 13g, παράγραφος 1, παράγραφος 2, του HGB, σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 3, του GmbHG, δεν εφαρμόζεται κατά τρόπο εισάγοντα διακρίσεις, διότι οι διαχειριστές ημεδαπών εταιριών υποχρεούνται ομοίως σε παροχή τέτοιας διαβεβαίωσης (άρθρο 8, παράγραφος 3, του GmbHG). Η ρύθμιση εξυπηρετεί, επίσης, επιτακτικούς λόγους γενικού συμφέροντος, ήτοι την προστασία των πιστωτών και τη χρησιμότητα των εμπορικών συναλλαγών από

ακατάλληλους εκπροσώπους εταιριών, καθώς με την παροχή διαβεβαιώσεων διευκολύνεται η διαδικασία δήλωσης και εξέτασης για το αρμόδιο για την τήρηση του εμπορικού μητρώου δικαστήριο (Registergericht) με το να καθίσταται περιττή η κατά τα λοιπά απαραίτητη ίδια έρευνα του δικαστηρίου για υφιστάμενα, παραδείγματος χάριν, κωλύματα διορισμού.

- 23 Η ρύθμιση θα μπορούσε, ωστόσο, να βαίνει πέραν του αναγκαίου για την επίτευξη των ως άνω στόχων μέτρου, διότι κατά τον τρόπο αυτόν οι διαχειριστές αλλοδαπής εταιρίας υπόκεινται σε υποχρέωση δήλωσης και μάλιστα επ' απειλή ποινικών κυρώσεων (άρθρο 82, παράγραφος 1, πέμπτο στοιχείο, του GmbHG). Συναφώς, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι από τις ρυθμίσεις των άρθρων 13g, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, άρθρο 13e, παράγραφος 3, δεύτερη περίοδος, του HGB καταλαμβάνονται και αλλοδαπές εταιρίες, οι οποίες συστήνονται στο εξωτερικό με αλλοδαπή διοίκηση και διατηρούν εκεί και πραγματική εγκατάσταση. Γενικές γνώσεις της ημεδαπής νομικής κατάστασης σε σχέση με τα κωλύματα διορισμού διαχειριστών ημεδαπών εταιριών δεν μπορούν να αποτελούν προϋπόθεση για αυτόν τον κύκλο προσώπων, ούτως ώστε μια ειλικρινής διαβεβαίωση καθίσταται ήδη εν τοις πράγμασι για τους αλλοδαπούς διαχειριστές, οι οποίοι είναι εξοικειωμένοι με το δίκαιο του κράτους σύστασης, μόνο μετά δυσκολίας δυνατή. Επιπλέον, θα πρέπει να εξετάζεται κατά περίπτωση από τον αλλοδαπό διαχειριστή αν περιστατικά τα οποία βάσει της εκεί έννομης τάξης δεν αντίκεινται στον διορισμό του ως διαχειριστή θα μπορούσαν, εντούτοις, να οδηγήσουν σε απαγόρευση διορισμού βάσει του γερμανικού δικαίου. Ως εκ τούτου, και ο Γερμανός νομοθέτης κατά τη μεταφορά της οδηγίας 89/666 το 1992/1993 θεώρησε ότι η διάταξη του άρθρου 8, παράγραφος 3, του GmbHG δεν αρμόζει σε διαχειριστές αλλοδαπών εταιριών, για τον λόγο δε αυτόν δεν προέβη συνειδητά τότε σε επέκταση της υποχρέωσης διαβεβαίωσης σε αλλοδαπές εταιρίες.
- 24 Επίσης, κατά της δικαιολόγησης της επίδικης εθνικής ρύθμισης συνηγορεί ιδίως η απόφαση Centros (σκέψη 38). Η υποχρέωση παροχής διαβεβαίωσης δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 3, θα πρέπει, δηλαδή, εν προκειμένω να εξασφαλίζει από μόνη της προληπτικά ότι δεν στάθηκαν εμπόδιο στο υποκατάστημα ημεδαπά κωλύματα διορισμού και ότι πρόσωπα στερούμενα καταλληλότητας για την ορθή εκτέλεση εμπορικών καθηκόντων δεν μπορούν να δραστηριοποιούνται στην ημεδαπή ως εκπρόσωποι εταιρίας. Κατά τον τρόπο αυτόν, εξυπηρετεί (μόνον) την προληπτική καταπολέμηση πιθανών καταχρήσεων της ελευθερίας εγκαταστάσεως και απάτης από ακατάλληλους βάσει του ημεδαπού δικαίου εκπροσώπους εταιριών. Τούτο, ωστόσο, δεν είναι δυνατό να δικαιολογήσει σύμφωνα με την απόφαση Centros την άρνηση καταχώρισης υποκαταστήματος.